

28. november 2006.

Kære Anne Baastrup.

I forbindelse med den megen røre om Sundhedsstyrelsen og dens arbejde vil jeg lige erindre dig om den undersøgelse om psykisk syge, der begår personfarlig kriminalitet.

Jeg sidder for SIND i den arbejdsgruppe, som embedslæge Jane Hoffmeyer af Sundhedsstyrelsen er udpeget som formand for. Vort seneste møde var d. 30. oktober, hvor vi skulle behandle 7 sager.

Sundhedsstyrelsen havde udsendt sin beretning om arbejdet 21. september, og en af forfatterne, Lena Graversen, var med til mødet.

Det benyttede psykiateren og jeg os af, idet vi begge undrede os over udvælgelsen af sager. Der er f. eks. 3 ud af de 7 fra sidste møde, som efter mentalerklæringen ikke drejer sig om psykisk syge. Lena Graversen begrundede dette med, at Sundhedsstyrelsen valgte at definere psykisk syge som mennesker, som den almene befolkning opfattede som sådan.

Dette overraskede i høj grad os begge, da personer, der erklæres ikke-sindssyge jo ikke i lægelig forstand hører ind under begrebet psykisk syg. De vil aldrig kunne få del i ydelser, hvortil der kræves en psykiatrisk diagnose.

Det betyder, at hun og jeg er absolutte lægpersoner med hensyn til sådanne sager. Så burde der sidde andre i arbejdsgruppen, for at dække sådanne personer.

Vi blev klar over, at der er mange "filtre", før en sag havner hos os.

- Statsadvokaturen sender alle sager med idømmelse af psykiatrisk foranstaltning efter loven om undersøgelsen til Sundhedsstyrelsen. Der kommer ca. 15 sager om året.
- Sundhedsstyrelsen udvælger de sager, den finder dækket af kommissoriet.
- Embedslægen får sagerne og vælger igen nogle ud.
- Hun indkalder os til møde om disse sager.

Er det virkelig sådan I lovgivere havde tænkt jer, at problemfeltet skulle undersøges?

Med venlig hilsen
Ellen Herkild.